17. În sfârșit remarcăm o categorie de supranume interesante prin formația lor:

a) Alături de numele localității celor luați în batjocură se alătură un element de caracterizare, care uneori rimează cu numele localității: *Satulungu - ciungu* (182), *Turcheșu - colduș u* (= cerșetor) (182), *Cernatu - leșinatu* (182), *Lidișoru - ponoru* (175/f);

b) Între supranume și numele de batjocură există o asemănare fonetică. De cele mai multe ori supranumele e o formă scurtată a numelui de localitate, sau e format prin adăugarea, prin substituirea sau prin dispariția unuia sau mai multor sunete. Astfel: *Boace* (Glâmboaca 171/a), identificat astfel cu *boace* = un fel de napi, *Bureteni* (Borțeni 542/b), cf. b u r e ț i, *Cârne-carul* (Cârna 117), *Cicereni* (Ormeniș 139), după Cicerea (sat sărac din apropiere), apropiat astfel de forma indigenă c i c e r i ș «om care nu poate trece nimic cu vederea fără a-și face observațiile critice pline de sarcasm» (cf. DA), *Curvinești* (Corvinești 259), apropiat astfel de c u r v ă, *Hoți* (Oțeleni 546/c), *Netoți* (Netot 174/c), *Prostulești* (Produlești 782), *Râncezit* (Râncezi 740), *Tâlhărași* (Tătăruș 542/a).

ȘT. PAȘCA

9. RECTIFICARE

În recensia lui V. Bogrea asupra broșurii lui Traian Ichim despre Alecu Russo (Dacoromania, anul III (1924), p. 862), se reproduc niște documente comunicate de mine, în care s'a cetit greșit *e* în loc de *ĕ*:

La rândul 15: a se ceti *ĕlenului* (членъ = membru), iar nu *Elenului*.

La rândul 23: a se citi *ĕlen*, iar nu *Elen*.

Ca urmare trebue șters pasajul dela rândurile 35—36: «De remarcat naționalitatea «elenă» ce se atribuie, în acest document, lui Russo».

G. T. KIRILEANU

10. IARĂȘI «MURĂ» LA DACOROMÂNI

În «Dacoromania» V, p. 619—621, am arătat că cuvântul «mură», cu sensul «foiosul vitelor», se întâlnește nu numai la Aromâni, cum

BDD-A14840 © 1934-1935 Editura Institutului de Arte Grafice „Ardealul”
Provided by Diacronia.ro & www.dacoromanica.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:59:25 UTC)

se credea, ci și la Dacoromâni. Eu îl cunoșteam din Șcheii Brașovului și mi s'a comunicat și din alte localități ale aceluiași județ (Bran și Predeal). L-am mai găsit în Bogdănești-Fălciu (revista « Ion Creangă » I, p. 133) și în « Terminologia » lui Damé (p. 32). În sfârșit în « Anonymus Caransebesiensis ». Acest prim dicționar românesc dă, de sigur, cea mai veche atestare a cuvântului la Dacoromâni. Dar ea nu e singura pentru secolul XVIII.

Într'o anafora din 8 Ianuarie 1792 a lui Mihail Vodă Suțul, privitoare la « vêndarea cu nartŭ a cărnii de vacă » de către măcelarii bucureșteni, publicată de V. A. Urechiă *(Istoria Românilorŭ...* Seria 1786—1800. Tomul II al seriei. Bucuresci, 1892, p. 301), se precizează:

Taleri	bani	
—	9	*Mure* 3, po bani 3

Că este vorba de « foiosul vitelor » și nu de altceva, reiese din celelalte specialități înșirate în anafora, ca « spline, ficați, bojoci, schembele », etc.

ION MUȘLEA

BDD-A14840 © 1934-1935 Editura Institutului de Arte Grafice „Ardealul"
Provided by Diacronia.ro & www.dacoromanica.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:59:25 UTC)